

ÇOCUKLARIMIZA NASIL DAVRANMAMIZ GEREKİR

- İlgilerini göz önünde tutarak onun yeteneklerini geliştirecek ortamı çocuk için hazırlayınız.
- Duygularımızı net ve açık bir şekilde ifade etmeliyiz.
- Aile içinde güven ve şeffaflık içinde olmalıyız.
- Problemlerle nasıl baş edeceğimizi birlikte araştırmalıyız.
- Çocuğumuza yol göstermeli ama alacağı kararlarda serbest bırakmalıyız.
- Aile içinde şiddet ve duygusal yaptırım yerine ikna etme düşüncesi hâkimiyetini sağlamalıyız.
- Sözlerle değil davranışlarla örnek olmalıyız. (unutmayın en iyi model anne-babadır.)
- Çocukları gerçekten dinlemeli ve bunu onlara göstermek gerekir. Onunla konuşurken başka işlerle meşgul olmamakta fayda vardır.
- Çocuklar ile “sen dili” ile değil ben dili “ben dili” ile konuşmalıyız. Örneğin; sen tembelsin çalışmıyorsun sorumsuzsun (sen dili) yerine; çalışmadığın zaman ben üzülüyorum çünkü hak etmediğin halde düşük not almış oluyorsun vb. tarzında “ben dili” kullanarak konuşmalıyız.
- Çocuğun olumlu yönlerini ve başarılarını ön plana çıkarmalıyız.
- Kardeşleri ve arkadaşlarıyla kıyaslamadan kendi başarı ve becerileri dahilinde değerlendirmeliyiz.
- Aldığı sonuçları değil çalışmasını ve gayretini ödüllendirmeliyiz.
- Yaşına ve becerilerine uygun sorumluluk vermeliyiz.
- **Koşulsuz sevgi;** başarılı olursan seni severim, istediğim gibi olursan seni severim vb. ifadelerden kaçınmalıyız. Çocukları koşulsuz seversek onlara da hem kendilerini hem de insanları koşulsuz sevmeyi öğretebiliriz.

EBEVEYNİN OLUMSUZ DAVRANIŞLARI

- **BANA ÇEKİCİ GETİR!**
- **BENİMLE O ŞEKİLDE KONUŞMA**
- **ONA DOKUNMA!**

EBEVEYNİN OLUMLU DAVRANIŞLARI

- **BANA ÇEKİCİ GETİRİR MİSİN?**
- **BENİM DUYSAM İSTEDİĞİM “ŞİMDİ YEMEĞİMİ ALABİLİR MİYİM” DEMEN**
- **LÜTFEN ELLERİNİ SÜRME**

**Kaliteli sonuçlar;
kaliteli bireyler, kaliteli ekipler ve kaliteli
programlarla elde edilir.**

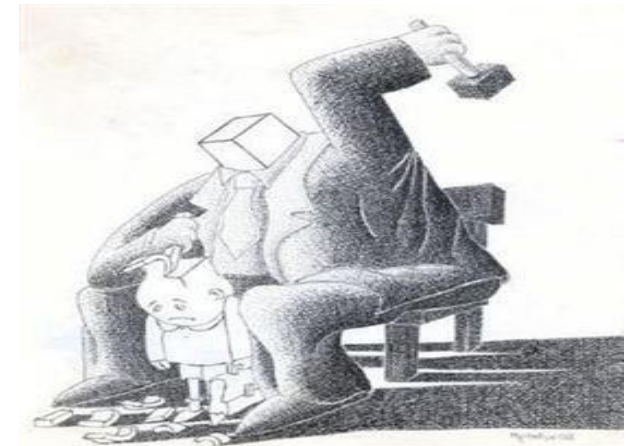
GÖLOVA HASAN ŞAKAR

YATILI BÖLGE ORTAOKULU

REHBERLİK SERVİSİ

ANNE BABA TUTUMLARI

ÇOCUĞUMA NASIL

DAVRANMALIYIM? ÇOCUKLARIMIZI İYİ YETİŞTİRELİM DERKEN YAPTIĞIMIZ YANLIŞLAR

Çocuğumuzun devamlı kötü ve olumsuz yönleri üzerinde durmak, yaptığı her davranışı eleştirmek, eksik ve yanlış davranışları araştırmak.

Bu anlayışla yetiştirdiğimiz çocuk yardım duygusundan uzak, sinirli duygusal kırıklıkları olan, diğerlerine özellikle kendinden küçük ve zayıflara karşı düşmanca duygulara sahip, insanlarla iyi ilişkiler kuramayan, arkadaş bulmada zorlanan bir birey olabilir.

- Bunun yerine çocuğumuzun olumlu yönleri çocuğumuzun olumlu yönleri başarıları üzerinde durmak daha yararlı olacaktır.

Anne – babalar olarak bizler bazen hoşgörü ile boş vermeyi birbirine karıştırabiliyoruz. Çocuğumuzun hareketlerini görmezlikten gelerek dışlamamız söz konusu olabilmektedir.

Bu anlayışa yetiştirdiğimiz çocuk fiziksel ve duygusal yalnızlığa itilmektedir. Bu nedenle çocuğun tek amacı dikkat çekmek ve varlığını ispatlamak olacaktır. Aradığı sevgi ve şefkati ailede bulamadığı için sevgiyi ve şefkati dışarıdaki ilişkilerde arayacaktır.

- Çocuğumuza sevgimizi ve ilgimizi belli edelim.

Bizlerin katı-baskıcı ve hoşgörüsüz tutum sergilemesi çocuğumuzu kendi idealimizde yaşattığımız kalıplara uygun küçük bir yetişkin yapma çabası içinde olmamız. Çocuğumuzun bütün davranışlarını aşırı kontrol altına almak ve her türlü davranışına müdahale edip eleştirmek, duygu ve düşüncelerine önem vermemek.

Bu anlayışa yetiştirdiğimiz çocuk, kendi istekleri ve ailenin kuralları arasında sıkışıp kalıyor. Ayrıca kendine güvensiz, sessiz ve çekingen başkalarının etkisinde kolayca kalabilen, aşağılık duygusu yaşayan, kendi başına karar veremeyen çocuk olarak yetişir.

- Çocuğumuzun da fikirlerinin de tercihlerinin olduğunu unutmadan davranmamızda fayda vardır.

Anne baba olarak, aynı davranışı kimi zaman normal karşılarken kimi zaman da cezalandırmamız.

Bu anlayışla yetiştirdiğimiz çocuk neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlayamamaktadır. Kendine ve çevresine güvensiz kişilik geliştirir. Kendi de tutarsız davranışlar sergilemeye başlar.

- Bunun yerine çocuğumuza karşı davranışlarımızda tutarlı olmalıyız. Örneğin; bugün onaylamadığımız, bizi kızdıran bir davranışı yarın gülüp geçmemeliyiz. Aynı şekilde eşler arasında da tutarlı olmakta ve çocuğa karşı ortak tavır içinde olmakta fayda vardır.

Çocuğumuza abartılı sevgi göstermek ve aşırı koruyucu tutumda bulunmak.

“Çiçeğin suya ihtiyacı vardır, ama çiçeği çok sularsanız ölür gider.”

Bu anlayışla yetiştirdiğimiz çocuk aşırı bağımlı ve özgüveni zayıf olur. Ayrıca kendini dünyanın merkezinde görüp bencil ve asi davranışlar sergileyebilir. Aile içerisinde her istediği yapılan çocuk, sosyal hayatta her istediğinin gerçekleşmediğini görünce hayal kırıklığına uğrar.

- Çocuğumuzun elbette bize ihtiyacı var, ama bırakalım kendi yapabileceği şeyleri kendi yapsın, sorumluluk almasına fırsat verelim.

Çocuğumuzu başına buyruk yetiştirmek dilediğiniz davranışına izin vermek.

Bu anlayışla yetiştirdiğimiz çocuk devamlı birilerinden hizmet bekler. Her istediğinin yapılmasını ister. Bencil ve saygısız, toplum kurallarına uymakta zorluk yaşayan bireyler olurlar.

- Baskıcı ve zorlayıcı olmadan çocuk anne – baba ortak kurallar/kararlar olarak bütün aile üyelerinin bunlara uymak istenebilir.

Çocuğumuzun isteklerini “Bırak ver de ağlamasın çocuk üzülmesin” veya “çocuktur yapar siz hiç çocuk olmadınız mı?” denilerek. Yerine getirmeye çalışmak.

Çocukluğumuzda kendi yaşayamadıklarımızın çocuklarımız tarafından yaşamasını arzu etmek ve bunun için baskıcı tutum sergilemek.

Bu anlayışla yetiştirdiğimiz çocuk, boşlukta gibidir. Başka çocukların ve toplumun içine girdiği zaman çekingenlik, ürkeklik gösterebilir. Grup içinde etkin rol almakta zorlanır, güvensizlik içinde ve endişeli olabilir. Grubun içinde olmak için yasadışı işler yapabilir.

- Aile toplumun en küçük parçasıdır, çocuk en çok ailede öğrenir. Hayatta bazı kuralların, yasakların, sınırların olduğunu önce ailede görmesinde fayda vardır.